

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT
5712 S. UNIVERSITY AVE.
CHICAGO, ILL. 60637

RECEIVED
PHYSICS DEPARTMENT
UNIVERSITY OF CHICAGO

APR 19 1964

A. DE ALGEEST.

Die alles doordringt, de kracht van je leven, de ston, die steeds weerklinkt in je wezen.

De Algeest is de Kracht, die alle vrezen bant, het heelal onspant en toch reeds binnen het "ik" kan worden erkend.

B. BEWUSTWORDING.

Het zoeken naar om het innerlijk duister, dat je vreesst, te verdrijven door te leren, dat het "ik" méér is dan weten en begrijpen.

Bewustwording wil zeggen: Het "ik" leren beseffen zoals het is, n.l. een deel van de goddelijke kracht, een deel van de geopenbaarde schepping. En dit altijd, zowel in de nacht die de mens "dood" noemt, als in de dag van het leven, onveranderlijk in alle tijden van chaos tot einde.

C. CRISTUS.

De goddelijke liefde, geopenbaard in de harten van de mensen en in de gedaante van de Gezondene.

Datgene, wat ons de weg toont, die wij moeten gaan om bewaster te worden en intenser te begrijpen hoe goed God is, hoe Hij met ons is en hoe Hij ons voert tot Zijn volmaaktheid.

D. DOOD.

Het leven, van het leven gescheiden door een grens, die door mensen slechts zelden tijdens het leven overschreden wordt.

Het heden, geopenbaard in de volheid van de schepping, doch afgesloten van de stoffelijke gebondenheid, waarin de mens meent gehéél te zijn, doch slechts ten dole kan uitdrukken wat hij is.

E. EERLIJKHEID.

Een nalaten jezelf te bedriegen en daardoor in staat te zijn jezelf te beseffen. Nalaten ook de wereld te bedriegen, waardoor je in staat zult zijn je wezen in de wereld uit te drukken.

Eerlijkheid is de weg, langs welke wij sneller geestelijk verder kunnen komen, omdat alleen de mens, die eerlijk is, de goddelijke waarheid kan aanvoelen en de richtlijnen kan vinden om verder naar deze waarheid te streven.

F. FLINKHEID.

Steeds op de problemen af durven gaan en ze nooit ontwijken. De verantwoordelijkheden, die je in je leven hebt, ook inderdaad zelf dragen.

Flinkheid wil ook zelfs zeggen: wanneer je weet wat je wilt, ook zorgen dat je krijgt wat je wilt. Dit is belangrijk; want alleen de mens, die steeds recht op de problemen af durft gaan, zal alles kunnen volbrengen, wat voor hem of haar geestelijk of stoffelijk als taak is weggelegd.

Slechts een mens, die deze taken vervult, kan tevreden het stoffelijk leven verlaten om in een geestelijk leven verder te gaan zonder noodzaak tot terugkeren.

G. GOD.

Het onkenbare, dat wij aanvoelen maar niet beseffen. God is een persoonlijkheid, die wij ons niet kunnen voorstellen, omdat Hij zo alomvattend is.

God is het alpha en het omega van al het Zijnde. Maar voor ons is Hij ook vaak datgene, waarop wij ons alleen beroepen - als een soort nooddeur - indien wij geen uitweg weten; terwijl Hij ook voor de mens het begin en het einde van alle dingen zou moeten zijn.

H. HEELAL.

De binding van alle sterren tesamen in een eindige en toch oneindige ruimte, samengevat met alle sferen en alle bewustzijn, uitdrukkende het deel van het Goddelijke en van de Godheid, dat binnen het heelal is geopenbaard op elk vlak en elke tijd.

I. INZICHT.

Het begrijpen van de dingen en het doorzien van de dingen, waardoor zij niet alleen volgens de uiterlijke vorm, maar ook volgens de inhoud en betekenis, zoals deze voor het "ik" bestaan, worden vastgelegd, gebruikt en geregistreerd. Inzicht is de eigenschap, waardoor de mens het totaal van de schepping kan beseffen in zichzelf en zo tot zelfkennis komen.

J. JEZUS.

De leraar, die in leven en streven de mensheid een weg heeft getoond, die een ieder kan gaan (mits hij de moed heeft zelf de weg te betreden in plaats van zich te beroepen op Jezus en de genade om zich daardoor de weg te besparen), om zo te komen tot het Koninkrijk der Hemelen.

K. KRONOS.

God van de tijd; eeuwige invloed van gebeurtenissen, die in God één en gelijktijdig is, maar zich aan mens en geest toont als een keten van gebeurtenissen, die beleven mogelijk maakt, begrip verschafft en in het "ik" langzaam maar zeker het begrip van de goddelijke werkelijkheid doet ontstaan. Tijd is een verschijnsel, dat voortvloeit uit beweging en massa, uit bewustzijn en denken. In zichzelf niet-zijnde, is dit Niets in de cosmos het middel, waardoor ons eigen wezen ons wordt geopenbaard. En door de kennis en het eigen wezen komen wij tot het kennen van het Al en de Schepping zelve.

L. LEVEN.

Het bestaan, dat blijmoedig dient te worden aanvaard. Leven is bestaan in daden. Waar in het leven de daad steeds achterwege blijft, durf ik van leven niet meer te spreken. Dan blijft slechts een somber zijn, dat de mens geestelijk noch stoffelijk ooit verder kan brengen. Leven is de daad, het werkzaam zijn en het volbrengen volgens beste weten en kunnen. Hierdoor toont men zichzelf het eigen wezen en maakt men zijn bestaan tot een deel van het werkelijke Leven, dat de openbaring is van de Algeest.

M. MENS.

Een geest, gevangen in de stof, vol van verwaandheid en strevende naar waan. Een wezen, dat in de waan van het menselijk zijn soms tóch de Werkelijkheid kan erkennen en daardoor meer is dan een dier - en soms zelfs meer dan een engel. Want, zijnde doel van God en vervullende de wil Gods, verheft zich dat, wat mens heete, tot boven de sterren en mag het één zijn met de Lichtende Kracht.

N. NIETS.

Het voor ons niet kenbare, waarin alle verschijnselen voor ons hebben opgehouden te bestaan en alle tegendelen zich in elkaar hebben opgelost; symbool van vrede, waarin de Schepper woont. Symbool ook van de geestelijke werelden, waarin wij wonen, maar die wij nog niet erkennen, waardoor zij ons zijn als Niets. Uit het nu voor ons bestaande Niets zal eens de volheid van ons Zijn worden geopenbaard.

O. OPENBARING.

In de meeste gevallen de waan van de mens, dat hetgeen hij niet begrijpt uit andere dan menselijke bronnen stamt. Zo wordt openbaring tot zelfmisleiding.

Wanneer de mens innerlijk een openbaring ondergaat, is er sprake van een kennen van het Lichtende, een ontvangen van Kracht en een innerlijk weten, dat de mens voortstuwt tot de uiterste bereiking, die voor de mens mogelijk is.

P. PARADEJS.

Het wandelen met God en het één-zijn met God, dat niet leertijds op een vaste plaats in de wereld heeft gelogen, maar ook nu nog sluimert in de harten der mensen. Want een ieder, die voldoende gelooft in zijn God en beseft, hoe deze God met hem is, zal innerlijk met die God door het leven gaan.

Zo ziet hij de wereld in haar ware godaante, ervarende wat zij hem biedt; niet als bitterheid, doch als vreugde, omdat hij het doel erkent, dat in alle gebeuren is gelegen.

Q. QUADRAAT.

Een vierkant dus; iets, wat zich in alle afmetingen gelijk weerspiegelt.

Dit leert ons, dat geestelijke bewustwording niets anders is dan het kwadraat van het mens-zijn. Want de geest en de stof zijn aan elkaar gelijk.

In de mens leeft dan het Al, zoals het buiten hem bestaat.

De macht Gods en de macht in de mens zijn dan gelijk, zoals het volmaakte wezen aan God gelijk is - behoudens in bron.

En de volheid van wezen wordt bereikt door het verheffen tot macht van geest zowel als stof, beide gelijk en beide uitdrukkende het Zijn in gelijke waarden en afmetingen.

R. REDE.

Het vermogen van de mens om - aan de hand van zijn menselijk kennen - de dingen van deze wereld te omschrijven en van elkaar af te leiden. Vaak is ze ook een misleiding, vooral op het ogenblik, dat men door een rede tracht dingen te verklaren, die als wezen - of verschijnsel - niet voortdurend en volgens stoffelijke wetten in de stof waarneembaar zijn.

S. STILTE.

Het wezen Gods. De rust, waarin het spreken zelve is geworden tot een stilzwijgen en het leven zelve is geworden tot een absolute aanvaarding. Het ondergaan in het Al, dat gelijktijdig de volledige openbaring van eigen wezen is en de algehele uiting daarvan.

T. TEMPEL.

Tempel, van stof gebouwd, waarin de geest zich vertrouwd maakt met het goddelijke werk. Het wezen van de cosmos, steen na steen tezaam gevoegd tot een volmaakt kunstwerk, uit het goddelijk denken geboren. Tempel, waarin elk wezen past op een plaats, die vast is

en bestend en in het kennen daarvan de mens één maakt met het werk der Godheid: het Al, dat de tempel is, waarin God Zich aan Zijn schepselen openbaart. Want God is de uiting van de tempel, waarin alleen de waarheid spreekt en het ongekende kenbaar wordt.

U. DAT BENT U.

Zoekers op het pad, soms niet wetende waar te gaan en strijdende met zichzelf. Maar zoekers, die in het zoeken vol zijn van de daad en daarom vol van kracht. Zoekers, die soms wanhopen aan het bereiken, maar toch de mogelijkheid daartoe reeds in zich dragen.

V. VREDE.

De eenheid, die voortkomt uit het beseffen van het deelgenootschap, dat elk levend wezen heeft met zijn God. De eenheid ook, die tussen ons allen bestaat, omdat wij leven uit dezelfde Kracht. Vrede, de alomvattende harmonie, die voortvloeit uit de eenheid in God van al, wat leven is.

Vrede is de stilte in ons hart, die ontstaat wanneer wij voor een ogenblik onszelf vergeten, maar -zijnde- zelf het Zijn ervaren.

W. WIL.

De wil is de kracht, die het wezen richt. Waar het weten faalt, kan de wil nog redden; waar de wijsheid faalt, kan de wil haar doen ontstaan; waar de wil is, stuwt de mens zich voort; en in dit gaan vindt hij de leiding van de goddelijke wil, die zijn wezen in de goede richting zal voeren en tot een bereiking brengen, die hem -hetzij uit licht of uit duister- eens zal verheffen tot de werkelijke, vredige en ware wereld van vol bewustzijn.

X. EEN GEKANTELD KRUIS.

dat viel, omdat de mens het niet wist te hanteren; het kruis, dat de mens niet wil dragen. Maar het is ook een teken van vernieuwing, waar het kruis de band aangeeft tussen factoren, door de mens nog niet beseft, hen makende tot meer dan zij op zichzelf ooit zouden kunnen zijn.

Is X niet het teken van het samengaan der vele sferen van geest en stof, die elkaar versterken en uit zich voortbrengen de volheid van besef, waarin de drievoudige openbaring van waarheid mogelijk wordt in de verschijnselen en innerlijk weten, die wij Drie-vuldigheid noemen?

IJ. IJDELHEID.

De behoefte om meer te lijken dan je weet te zijn. De gedachte, dat je meer betekent, dan je ooit kunt zijn. En het vergeten, dat -al leef je vanuit jezelf- je als ik-heid toch onbelangrijk bent in 't Al.

Z. ZEGEPRAAL.

Op het ogenblik, dat de mens zijn innerlijke waarden laat domineren boven het stoffelijke, op het ogenblik, dat hij door zijn grote vertrouwen het Goddelijke als belangrijker ziet dan alle menselijke rede, behaalt hij een zegepraal.

Dan zegeviërt in hem de lichtende Kracht. Dan zal het licht in hem zegevieren over de beperkingen van de stof, zodat hij reeds in de stof de oneindigheid van de geest zal kunnen erkennen.

Misschien zal hij dan -zegevierend over zichzelf- reeds nu de Schepper kunnen erkennen in een zegepraal over alle onvolmaakt-hed, die in hem leeft.

-----00000-----